

בבא קמא כ

שאלה: א"ל רב חסדא לרמי בר חמא: הדר בחצר חבירו שלא מדעתו, צריך להעלות לו שכר או אין צריך?

באיזה מקרה מדובר: היכי דמי?

אילימא בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דלא עביד למיגר, זה לא נהנה וזה לא חסר!
 אלא בחצר דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר, זה נהנה וזה חסר!

לא צריכא, בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר, מאי? מצי אמר ליה מאי חסרתך, או דלמא מצי אמר הא איתהנית?

תשובה: א"ל: מתניתין היא. שאלת בירור: הי מתניתין?

תשובה: א"ל: **אם נהנית - משלמת מה שנהנית.**

תגובת רבא לשאלתו: אמר רבא: כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה סיייעיה! דאע"ג דלא דמי למתניתין קבלה מיניה, האי זה נהנה וזה חסר, והאי זה נהנה וזה לא חסר הוא.

הסבר דברי רמי בר לחמא לאור תגובת רבא: ורמי בר חמא? סתם פירות ברשות הרבים אפקורי מפקר להו.

תשובה 2: תנן: **המקיף חבירו משלש רוחותיו, וגדר את הראשונה ואת השניה ואת השלישית -**

אין מחייבין אותו; הא רביעית - מחייבין אותו, ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - חייב! **דחייה:** שאני התם, דאמר ליה: את גרמת לי הקיפא יתירא.

תשובה 3: ת"ש, **א"ר יוסי: אם עמד ניקף וגדר את הרביעית - מגלגלין עליו את הכל;** טעמא דגדר ניקף, הא מקיף - פטור, ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - פטור! **דחייה:** שאני התם, דאמר ליה: לדידי סגי לי בנטירא בר זוזא.

תשובה 4: ת"ש: **הבית והעלייה של שנים שנפלו, אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות והוא אינו רוצה, הרי בעל העלייה בונה בית ויושב בה עד שיתן לו יציאותיו;** יציאותיו הוא דמחייב ליה בעל הבית, הא שכרו לא, ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - פטור! **דחייה:** שאני התם, דביתא לעלייה משתעבד.

תשובה 5: ת"ש, **רבי יהודה אומר: אף זה הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - צריך להעלות לו שכר;** ש"מ: זה נהנה וזה לא חסר - חייב! **דחייה:** שאני התם, משום שחרוריתא דאשייתא.

רבי אבהו אמר רבי יוחנן:	רב כהנא א"ר יוחנן
צריך להעלות לו שכר	אינו צריך להעלות לו שכר
<p>דחייה: אמר רב פפא: הא דרבי אבהו לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר, דתנן: נטל אבן או קורה של הקדש - הרי זה לא מעל, נחנה לחבירו - הוא מעל וחבירו לא מעל, בנאה לתוך ביתו - הרי זה לא מעל עד שידור תחתיה שוה פרוטה, ואמר שמואל: והוא שהניחה על פי ארובה; ויתיב רבי אבהו קמיה דר' יוחנן וקאמר משמיה דשמואל, זאת אומרת: הדר בחצר חבירו שלא מדעתו - צריך להעלות לו שכר, ושתק ליה, איהו סבר: מדשתיק מודה ליה, ולא היא, אשגוחי לא אשגח ביה; כדרבה, דאמר רבה: הקדש שלא מדעת כהדיוט מדעת דמי</p>	